

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐπὶ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμὰς 100. Ἐξάμηνος δραχ. 55. Τρίμηνος δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγυπτίου γρόσια διατμ. 50.— Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.

Ἐξάμηνιοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 37ος

Ἐν Ἀθήναις, 12 Ἀπριλίου 1930

Ἔτος 52ον.—Ἀριθ. 19

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΑΙΔΙ

Γ'.

Σὲ λίγες μέρες, ὁ καθηγητὴς Βαριγὸν ξαναγύρισε στὸ Παρίσι. Ὁ κ. Ρεωμύρ, μαζί μὲ τὸν ἐξάδελφό του καὶ τὰ παιδιά, πῆγαν νὰ περάσουν τὸ καλοκαίρι στὴν ἑπαυλὴ τους, σ' ἓνα χωριὸ ποὺ εἶχε τ' ὄνομά τους (Ρεωμύρ), κάμποσες λεῦγες μακριὰ ἀπ' τὴ Ροσέλ.

Τὰ δυὸ παιδιά ἦταν γεμάτα χαρά, γιατί ἐκεῖ ἦταν κῆποι καὶ δάση καὶμποροῦσαν νὰ βροῦν κάθε εἶδους διασκέδαση. Ὁ Ρενέ μάλιστα εἶδε μ' ἐξαιρετικὴ χαρά, ὅτι στὴν ἐξοχὴ ἐκεῖνη ὑπῆρχαν μελίσσια, καὶ σκέφθηκε ὅτι θὰμποροῦσε νὰ μελετήσῃ ἀπὸ κοντὰ τὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν ἐντόμων. Κι' ἀληθινὰ, ἀργότερα ἔγραψε ἓν ἀπὸ τὰ ὑψιότερα βιβλία γιὰ τὴ ζωὴ τῶν μελισσῶν.

Καθόταν λοιπὸν καὶ παρατηροῦσε μὲ ὑπομονὴ τὶς κυψέλες, καὶ παρακολουθοῦσε μὲ περιέργεια τὶς μέλισσες, ποὺ πηγαινάν κι' ἐρχόνταν ἀδιάκοπα.

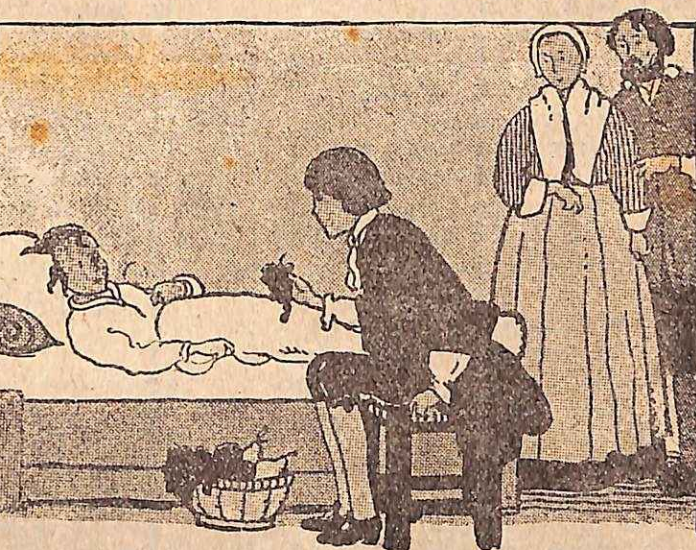
— Ἐχω μιὰ σκέψη, εἶπε μιὰ μέρα στὸν ἐξάδελφό του, τὸν Κάρλο. Τί εἶδους ἐξουσία ἔχει αὐτὴ ἡ βασίλισσα μέσα στὴν κυψέλη; Εἶναι ἄραγε σὰν πραγμα-

ματικὸς βασιλιάς, ποὺ ἔχει στὰ χέρια του στρατὸ κι' ἀστυνομία;

— Αὐτὸ δὲν τὸ σκέφθηκα ποτέ, ἀπάντησε ὁ Κάρλος. Μὰ πὼς εἶναι δυνατό νὰ καταλαβαίνουν οἱ μέλισσες ἀπὸ βασιλικὴ ἐξουσία; Θὰ ἦταν σὰν εἶδος παραμυθι.

— Ὅσο γι' αὐτό, δὲ χωρεῖ συζήτηση. Οἱ μέλισσες ἔχουν βασίλισσα, αὐτὸ τὸχουν βεβαιώσει ὅλοι ὅσοι μελέτησαν τὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν ἐντόμων. Ἀλλὰ ἐγὼ θάθελα νὰ μάθω ἂν ἡ παρουσία τῆς βασίλισσας εἶναι ἀπαραίτητη μέσα στὴν κυψέλη.

— Καὶ τί μᾶς νοιάζει ἂν ἔχουν βασίλισσα ἢ ἔχουν δημοκρατία; Ἀρκεῖ νὰ κάνουν μέλι καὶ νὰ τὸ τρώμε!

«Πῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μικρὸ ἄρρωστο». (Σελ. 217, στ. β').

τῶν μελισσῶν κι' ἤξερε κάθε τι σχετικόν. Γι' αὐτὸ ὁ Ρενέ τοῦκανε συχνὰ ἐρωτήσεις γιὰ τὰ ἐξυπνα αὐτὰ ἐντομα.

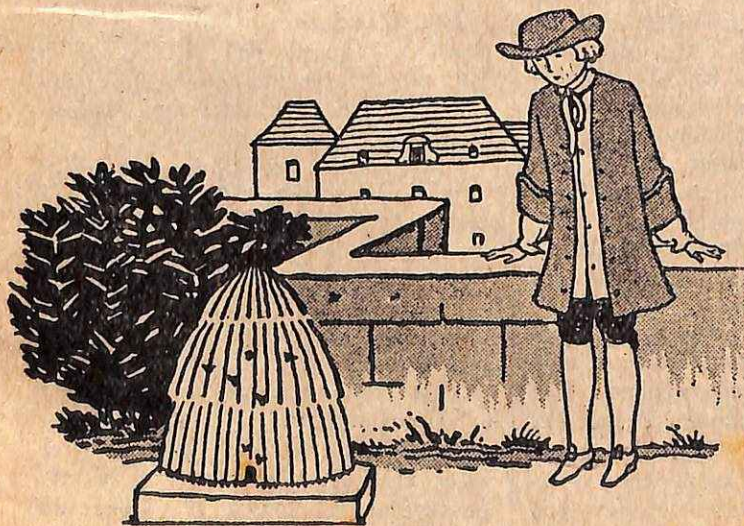
— Τὰ μελίσσια, τοῦλεγε ὁ Μαρτέν, ἔχουν πάνω κάτω 20 χιλιάδες ἐργάτριες, 1500 κηφήνες, —εἶναι κάπως πιδ μεγαλόσωμοι ἀπὸ τὶς ἐργάτριες— καὶ μιὰ βασίλισσα. Οἱ ἐργάτριες εἶναι πιδ μικρές. Αὐτὲς φτιάχνουν τὰ κελλιά, ὅπου φυλάνε τὸ μέλι, αὐτὲς μαζεύουν τὴ γύρη ἀπὸ τὰ λουλούδια, αὐτὲς τρέφουν τὶς μικρὲς μέλισσες.

— Γιὰ πές μου, Μαρτέν, ρώτησε ὁ Ρενέ, χωρὶς βασίλισσα, προκόβει τὸ μελίσσι;

— Ἡ βασίλισσα, μικρὲ μου κύριε, εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ μελισσιοῦ. Δυὸ βασίλισσες δὲν χωροῦν. Ἀν τύχῃ νὰ γεννηθοῦν περισσότερες, οἱ ἐργάτριες βοηθοῦν τὴν πρώτη νὰ σκοτώσῃ τὶς ἄλλες.

— Τί περίεργο!

— Συμβαίνει καμμιά φορὰ νὰ βγοῦν δυὸ βασίλισσες μαζί. Τότε πιάνονται ἀμέσως κι' οἱ ἐργάτριες κάνουν ἓναν κύκλο γύρω καὶ παρακολουθοῦν τὴ μάχη. Στὴ νικημένη δὲν ἐπιτρέπουν νὰ φύγει. Τὴν ἀναγκάζουν νὰ ξαναγυρίσῃ κι' ἔτσι ἡ μονομαχία πρέπει νὰ κατα-

«Παρατηροῦσε μὲ ὑπομονὴ τὶς κυψέλες...» (Σελ. 217, στ. α').

